

РЕШЕНИЕ

№ 5966

гр. София, 08.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в
публично заседание на 11.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6317** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №[ЕИК] от 08.03.2010г., издаден от Д. Д. Т. на длъжност “главен инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], офис П. в частта, потвърдена с решение № 863/15.06.2010г. и решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 1216/17.08.2010г., двете на директора на ДОУИ [населено място]. Жалбоподателят счита ревизионния акт за незаконосъобразен, като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част, като му присъди направените по делото разноски.

Ответникът Директор на дирекция “ОУИ” – [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия № 900091/06.04.2009г., издадена от В. С. Д. - началник отдел “Контрол” на ТД на НАП [населено място] е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи

по приходите М. И. К., Л. А. С. и А. Б. Такова за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди 01.01.2004 г. – 31.12.2008г. и за корпоративен данък за периода 01.01.2003г. – 31.12.2008г. в срок от три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР на 15.04.2009г., т.е. в срок до 15.07.2009г. Със ЗВР №900168/15.07.09г. е продължен срока на ревизията до 15.08.2009г. Със заповед на изпълнителния директор на НАП №ЦУ-157 от 30.07.2009г. на основание чл.114, ал.4 ДОПК и въз основа на мотивирано предложение на директора на ТД на НАП [населено място] изх.№ ИТ-2-00-1607/23.07.2009г.е удължен срока на ревизията, възложена със ЗВР № 900091/06.04.2009г. и ЗВР №900168/15.07.2009г. до 15.12.2009г. Издадена е ЗВР № 900198/14.08.2009г., издадена от В. С. Д. - началник отдел “Контрол” на ТД на НАП [населено място] за продължаване срока на ревизията до 15.12.2009г. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед на директора на ТД на НАП [населено място] № 68/08.05.2008г., с която на В. С. Д. - началник отдел “Контрол” на ТД на НАП [населено място] са делегирани правомощия по възлагане на ревизии и издаване на ЗВР на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. Ето защо съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад №900198 от 29.12.2009г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК.

Ревизионният доклад е връчен на представител на жалбоподателя на 08.01.2010г. съобразно чл.117, ал.4 ДОПК. С решение № 1266/22.01.2010г. на основание чл.25 ДОПК е продължен срока за представяне на възражение срещу ДР до 22.02.2010г. Липсват данни за подадено възражение по реда на чл.117, ал.5 ДОПК.

Със заповед № К-900198/29.12.2009г. М. И. К.

е определена за компетентен орган по приходите за издаване на ревизионен акт, която заемайки длъжност “старши инспектор по приходите” има качеството на орган, който може да издаде ревизионен акт по смисъла на чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП.

В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден обжалвания ревизионен акт №[ЕИК] от 08.03.2010г., с който са установени задълженията на жалбоподателя по ЗДДС съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. При ревизията са констатирани основания по чл.65, ал.4, т.4 ЗДДС (отм.) и чл.70, ал.5 ЗДДС (в сила от 01.01.2007г.) да се откаже право на данъчен кредит по фактури, които не отразяват реално извършени доставки между контрагентите, поради това, че не са открити доказателства за произход, съхранение, транспортиране, преработка на стоката и доказателства за ресурсна, кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците. По отношение на доставчиците, за които са намерени основания по чл.65, ал.4, т.4 ЗДДС (отм.) да не се признае право на ДК в РА са изложени мотиви, че жалбоподателят е отчел разходи за услуги, които не е получил реално, с което е намалил размера на облагаемата си печалба, което от своя страна е основание за увеличение на финансовия резултат на основание чл.23, ал.2, т.13 вр. чл.14, ал.1, чл.15, ал.3, т.2 ЗКПО (отм.) за 2003г., 2004г., 2005г. и 2006г., респ. на основание чл.16, ал.1 вр. ал.2, т.4 ЗКПО за 2007г. и 2008г. В резултат на непризнатото право на ДК са установени задължения

по ЗДДС в размер на 406 353.53 лв., ведно със съответните лихви за забава. Установени са задължения по ЗКПО (отм. и действащ) в размер на 254 640.29 лв., ведно със съответните лихви за забава.

Видно от ръкописното отбелязване в разписката към РА същия е връчен на представител на ревизираното лице на 11.03.2010г., като в срока по чл.152, ал.1 ДОПК срещу него е постъпила жалба по административен ред вх.№ИТ-00-2114 от 25.03.2010г. Съгласно чл.155, ал.1 ДОПК (ред.ДВ, бр. 105 от 2005г., в сила от 01.01.2006 г.) решаващият орган разглежда жалбата по същество и се произнася с мотивирано решение в 45-дневен срок от постъпване на жалбата, т.е. в срок до 09.05.2010г. В този срок решаващият орган по чл.152, ал.2 ДОПК не е постановил решение, което е мотивирало жалбоподателя да подаде жалба по съдебен ред на основание чл.156, ал.5 ДОПК вх.№ 53-00-420 от 08.06.2010г.

В срока по чл.156, ал.6 вр. чл.150, ал.1 ДОПК е постановено решение №863/15.06.2010г. на директора на ДОУИ [населено място], с което ревизионният акт е потвърден частично относно наличието на основание да се откаже право на ДК по отношение на следните доставчици: [фирма] ЕИК[ЕИК], „И. ТМ 2003” ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ([фирма])[ЕИК], [фирма][ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] [ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] [ЕИК], [фирма] ЕИК [ЕГН] и [фирма] ЕИК[ЕИК]. За да потвърди РА относно липсата на доставка, горестоящият административен орган е изложил мотиви, че не е доказано по безспорен начин, че точно покупките и услугите по спорните фактури са използвани от жалбоподателя за извършените от него впоследствие доставки. С решение № 1216/17.08.2010 г. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в отменителния диспозитив на решение №863/15.06.2010г., касаещо частта по ЗКПО за 2007г. и 2008г.

За доказване компетентността на органа, подписал решението от името на директора на ДОУИ – С. „с/с запетая” ответникът е представил заповеди за ползване на платен годишен отпуск от А. Г. на длъжност „директор на ДОУИ – С.” в периода 10.06.-21.06.2010г. и 02.08.-27.08.2010г., както и заповед за заместване в полза на Н. К.. Ето защо следва да се приеме, че решението е издадено от компетентен административен орган, в срока по чл.156, ал.6 ДОПК, поради което е валидно и допустимо.

Съдът приема, че жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена в срока по чл.156, ал.6 ДОПК от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите, при спазване на

установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото при издаване на ревизионния акт да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено накърняват правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, административният орган би постановил акт с различно съдържание. Материалната законосъобразност на изложените от ревизиращите органи основания за отказ на ДК съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът между страните е изцяло правен относно наличието на основание да се откаже право на ДК поради липса на реална доставка, респ. да се увеличи финансовия резултат на дружеството на основание чл.23, ал.2, т.13 ЗКПО (отм.). В оспорения РА не са изложени мотиви във връзка с изпълнението на предпоставките по чл.64, ал.1 ЗДДС относно признаване правото на ДК. Единствените мотиви на ревизиращите органи да откажат правото на данъчен кредит са поради липса на реални доставки, респ. на основание чл.65, ал.4, т.4 ЗДДС (отм.) и чл.70, ал.5 ЗДДС (в сила от 01.01.2007г.), поради което съдът приема, че спорно е единствено наличието на реални доставки, без да са спорни всички останали предпоставки за възникването и упражняването на правото на ДК. Съдебната проверка за законосъобразност е обвързана от изложените в оспорения административен акт фактически и правни мотиви и не следва да бъде разширявана по отношение на неизтъкнати от административния орган в оспорения акт основания, независимо от ролята на съда на инстанция по същество на спора по смисъла на чл.160, ал.1 ДОПК.

За установяване на относимите по делото обстоятелства е допусната единична съдебно счетоводна експертиза, изготвена на 20.04.2011г. от вещото лице Т. З. С.. Вещото лице С. е установило след проверка в счетоводството на жалбоподателя, че фактури №№ 164/29.01.2004г., 1284/27.02.2004г., 1390/09.04.04г., 1488/03.05.2004г., всички издадени от [фирма], са осчетоводени при жалбоподателя, включително има счетоводно отразяване на извършени от него последващи доставки към клиенти [фирма] [населено място], [фирма] и [фирма] – [населено място], както и осчетоводяване на изпълнени плащания по банков път през м.февруари 2004г. по фактура №164/29.01.2004г. и отразени приходи от последващите продажби. По фактурите за последващи продажби е извършено начисляване на ДДС от жалбоподателя, като за така извършените доставки с процесния РА не е извършена корекция на данъчната основа и на начисления ДДС. Не е проверено счетоводството на доставчика [фирма], като за 2004г. същият не е имал осигурени лица във връзка с кадровата му обезпеченост. Данъкът е преведен по ДДС – сметка.

Жалбоподателят е представил относно доставчика [фирма] следните писмени доказателства: приемо-предавателен протокол № 7 от 09.04.2004г. към договор от 30.06.2003г. (липсва) с предмет „20 броя съединител хамутов” и 3 бр. „кремалерни зъбни колела” на обща стойност 7500 лв. и фактури № 1390/09.04.2004г. на същата стойност с предмет „по договор”. Съгласно приемо-предавателен протокол № 6 от 27.02.04г. към договор от 30.06.03г. жалбоподателят е приел от [фирма] 4 бр. „зъбно колело за багер Z 16” на обща стойност 5750 лв. Съгласно приемо-предавателен протокол № 5 от 29.04.2004г. към договор от 30.06.03г. жалбоподателят е приел от [фирма] 4 бр. „В. зъбно колело за багер” на обща

стойност 9666.68 лв. Представени са доказателства за реализация на продуктите към [фирма], [фирма] и [фирма].

По отношение на фактури № 0203/19.08.2004г. и № 216/15.09.2004г. с предмет „услуга”, издадени от [фирма] вещото лице С. посочва, че не може да се установи последваща доставка и от жалбоподателят не са представени други документи освен дневник синтетична и аналитична сметка 401 „Доставчици”. Фактурата е осчетоводена при жалбоподателя, но няма данни за последващи доставки, за плащане по банков път или на каса. Не е проверено счетоводството на доставчика [фирма]. През 2004 г. доставчикът [фирма] е имал осигурени 9 човека, разполагал е с ДМА – машини, съоръжения и оборудване в размер на 454 хил.лв. към 31.12.2003г. По фактура № 216/15.09.2004г. има плащане по „ДДС сметка” на 08.10.2004г. В хода на ревизията доставчикът [фирма] не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на чл.32 ДОПК. Установява се от ПИНП № 0855/27.11.2009г., че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди.

Относно фактури №2333/10.12.2004г., №2338/13.12.2004г., №2343 от 15.12.2004г. с издател „И. ТМ 2003” ЕООД вещото лице С. е констатирало, че при жалбоподателя са осчетоводени последващи доставки към клиент [фирма]. Плащане е осчетоводено по банков път на 31.12.2004г. При жалбоподателя са отразени приходи от продажби по последващите доставки. По последните жалбоподателят е начислил ДДС, като за така извършените последващи доставки от жалбоподателя с процесния РА не е извършена корекция на данъчната основа и на начисления ДДС. Вещото лице С. не е открило доставчика на декларирания адрес, нито счетоводни регистри за установяване начин на осчетоводяване при доставчика. Към момента на издаване на фактурите доставчикът е имал 5 назначени лица. При жалбоподателя са открити данни за счетоводно отразяване на плащане на датата на издаване на фактурите. В хода на ревизията доставчикът не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на чл.32 ДОПК. Установява се от ПИНП № 0823/02.07.2009г., че след проверка в информационните масиви няма данни за процесните фактури № 2338/13.12.04г. и № 2333/10.12.04г. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от [фирма] парични суми, договор (без дата) за изработка на „съединител хамутов” и приемо-предавателен протокол от 15.12.2004г.

Относно фактури №030/03.01.2005г., №031/12.01.2005г. и №032 от 20.01.2005г. с издател [фирма] вещото лице С. е констатирало, че жалбоподателят не е представил документи и фактури, по които може да се провери счетоводното им отразяване и извършени от него последващи доставки към клиенти, респ. не може да се проследи кой е клиентът, какви плащания са извършени от него, отразени ли са при жалбоподателя приходи от последващите продажби. При жалбоподателя има счетоводно отразяване за плащане „на каса”, но на вещото лице С. не е представена касова книга със съответно отразяване на операциите за деня и издаване на РКО. За процесния период доставчикът [фирма] не е имал осигурени лица. Не са открити данни за материалната му обезпеченост. По данни от информационните масиви на НАП трите процесни фактури са отразени в

дневника за продажбите. Установява се от ПИНП № 14-900091-0824/10.06.09г., че доставчикът „М. 2004” ЕЕОД е представил процесните фактури, данни за отразяването им в дневниците за продажби и СД за периода, както и за начисляване на данъка по смисъла на чл.55, ал.6 ЗДДС (отм.). Въпреки тези констатации в ПИНП е посочено, доставчикът не е представил сключен договор, приемо-предавателни протоколи, ПКО, транспортни и други документи, които доказват реалност на доставките.

Относно фактури №188/28.02.2005г., №121/29.06.05г. и №751от 26.07.05г. с издател [фирма]вещото лице С. е установило, че при жалбоподателя може да се проследи счетоводното им отразяване, вкл. последващи доставки към [фирма]. Вещото лице е установило плащане от страна на [фирма] към жалбоподателя и отразяване на приходите от последващи доставки. По фактурите за последващи продажби е извършено начисляване на ДДС от жалбоподателя, като за така извършените доставки с процесния РА не е извършена корекция на данъчната основа и на начисления ДДС. Вещото лице С. не може да излезе с категорична констатация, че плащане на главните задължения по фактурите е изпълнено касово, тъй като няма приходни касови ордери и извлечения от сметка „501”. Вещото лице е констатирало (стр.13 от заключението), че стоки от същия вид са продадени на [фирма] по фактури № 142/04.02.2005г., № 151/20.05.05г., №159 от 28.07.05г.и №156/21.07.05г., но не е признало наличието на последващи доставки, тъй като процесните фактури са с последваща дата от датата на издаване на фактурите към [фирма]. Въпреки това на стр.12 от заключението е посочено, че [фирма] е поръчало „зъбна муфа №6” преди датата на издаване на спорната фактура №188/28.02.2005г., поради което фактура № 142/04.02.05г. е съставена преди датата на издаване на фактура №188/28.02.2005г. В съдебно заседание на 28.04.2011г. вещото лице С. пояснява, че в заключението си не е признала последващи реализации на стоки или услуги по фактури, които са издадени на клиенти на жалбоподателя, но са с дата, преди датата на издаване на процесните фактури. Съдът приема, че само въз основа на сравнение на датите на издаване на фактури, не може да се направи категоричен и несъмнен извод за липса на последващи доставки, тъй като страните влизат в свободни договорни правоотношения, при които търговецът може първо да получи поръчка и едва след това да извърши покупка или изработка на поръчаните стоки. Тези обстоятелства следва да бъдат проверени съвкупно с всички събрани по делото доказателства. В тази връзка на стр.21 от заключението си вещото лице С. е посочило, че принципът на работа на жалбоподателя е да получава заявки от клиенти, част от тях да изработва сам, а друга част да възлага на подизпълнители. По обяснения от счетоводството на жалбоподателя някои от фактурите на

доставчиците са издавани с по-късна дата от реалното изпълнение на доставките по причини, свързани с организацията на собствените им счетоводства. В хода на ревизията доставчикът [фирма] не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на чл.32 ДОПК. Установява се от ПИНП № 10-23-00-14-32/17.06.2009г., че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от доставчика [фирма] парични суми, договор от 01.07.2005г. за изработка на „съединител зъбен № 6” и приемо-предавателен протокол от 26.07.2005г.

Не е проверено от назначените от съда вещи лица счетоводството на доставчика [фирма], като за 2005г. същият не е имал осигурени лица във връзка с кадровата му обезпеченост. Данъкът е преведен по ДДС – сметка.

Жалбоподателят е представил договор от 01.07.2005г., с който е възложил на [фирма] изработка на „зъбен съединител № 6” за сумата от 12 500 лв. С приемо-предавателен протокол от 26.07.05г. изделията са приети от възложителя. С договор от 01.08.2005г., с който е възложил на [фирма] изработка на „съединител В. 300х60 зъбен Сз – 7 муфа Лп” за сумата от 27 720 лв. . С приемо-предавателен протокол от 31.08.05г. изделията са приети от възложителя.

По отношение на фактури №27/29.08.05г., №29/31.08.05г., №95 от 30.09.05г. и №241 от 29.11.2005г., издадени от **[фирма]** вещото лице С. посочва, че от счетоводството на жалбоподателя е предоставена аналитична информация към кои последващи доставки следва да се отнасят процесните фактури, които доставки са извършени към [фирма], но всички издадени на клиента [фирма] фактури са с дата *преди датата на издаване* на процесните фактури от [фирма]. Жалбоподателят е осчетоводил приходи от продажбите си към [фирма], респ. е начислил ДДС по извършените последващи продажби, което не е коригирано с оспорения РА. По данни от информационните масиви на ТД на НАП относно доставчика процесните фактури са осчетоводени Дт 4531, 602, 611/401. към датата на издаване на процесните фактури [фирма] има осигурени трима човека, но няма данни за материална обезпеченост. В хода на ревизията доставчикът [фирма] не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на

чл.32 ДОПК. Установява се от ПИНП № 0821/23.06.2009г., че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от доставчика парични суми, договор от 01.08.2005г. за изработка на „виеластик 310x60.зъбен Сз-7 муфа ЛП” и приемо-предавателен протокол от 31.08.2005г.

По отношение на спорните фактури, издадени от [фирма] вещото лице С. е установило по данни от информационните масиви на НАП, че доставчикът е посочил фактурите в дневниците за продажби по ЗДДС. В счетоводството на жалбоподателя има фактури и аналитична информация, към кои последващи доставки следва да се отнесат процесните фактури към клиенти [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Жалбоподателят е осчетоводил приходи от продажбите си към последващите клиенти, респ. е начислил ДДС по извършените последващи продажби, което не е коригирано с оспорения РА. Не е проверявано счетоводството на доставчика. Поради непредставяне на касова книга, респ. ПКО или РКО, вещото лице С. не може да излезе с категорична констатация за плащане на данъчната основа „на каса”. За цялата 2006г. и до м.март 2007г. доставчикът [фирма] няма осигурени лица и данни за материална обезпеченост. В хода на ревизията доставчикът [фирма] не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на чл.32 ДОПК. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от [фирма] парични суми, приемо-предавателен протокол от 31.03.2006г. с предмет „2 бр. шпиндел МС 4595”, приемо-предавателен протокол от 27.04.2006г. с предмет „изработване на турбина чер.№ВЦ116.01.00 2 бр.”, приемо-предавателен протокол от 29.05.2006г. с предмет „зъбно колело, зъбен блок и фуния лъчева за прожектор”, приемо-предавателен протокол от 26.06.2006г. с предмет „букса чер.501-00-00-28 – 16 броя”, приемо-предавателен протокол от 30.08.2006г. с предмет „ролка проходна чер.9736281 – 41 броя”, приемо-предавателен протокол от 29.11.2006г. с предмет „изработване на ролка – 28 броя”, приемо-предавателен протокол от 11.12.2006г. с предмет „изработване на ролка – 15 броя”, приемо-предавателен протокол от 15.12.2006г. с предмет

„изработване на ролка – 12 броя”, приемо-предавателен протокол от 22.12.2006г. с предмет „верижно зъбно колело Z 23 -20 броя”.

По отношение на доставчика **[фирма]** вещото лице С. е констатирало, че на място в [населено място],[жк], ел. „2-ра” №1 има голяма и съществуваща ремонтна база, като счетоводителят на доставчика предоставил на експертизата извлечения от сметки и фактури №024/02.04.07г. В счетоводството на жалбоподателя доставеният детайл има последваща реализация към [фирма]. Жалбоподателят е осчетоводил приходи от продажбата към [фирма], респ. е начислил ДДС по извършените последващи продажби, което не е коригирано с оспорения РА. Експертът е констатирал при доставчика осчетоводяване Дт 411/Кт 4532; 701. Поради непредставяне на касова книга, респ. ПКО или РКО, вещото лице С. не може да излезе с категорична констатация за плащане на данъчната основа „на каса”. Към м.април 2007г. доставчикът [фирма] няма осигурени лица. В хода на ревизията доставчикът не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на чл.32 ДОПК. Установява се от ПИНП № 0820/14.12.2009г., че процесната фактура е отразена в дневника за продажби под № 24/02.04.07г. с предмет на сделката „изработка на ролки”: ДО 26400 лв.и ДДС5580 лв. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от [фирма] парични суми, приемо-предавателен протокол от 02.04.2007г. с предмет „ролка М 650-00.00.00 – 20 броя”, приемо-предавателен протокол от 13.04.2007г. с предмет „ролка комплект за секция М 1 чер. N-MNL 38229228 R– 20 броя”.

Установява се от заключението на вещото лице С., че по фактура №685/30.10.2007г., издадена от **[фирма]**, доставката е за гориво „евродизел”, като по делото **няма** представени аналитични и хронологични регистри и не може да се определи, дали доставката е изразходвана за последващи продажби. Доставчикът няма осигурени лица. В хода на ревизията доставчикът не е намерен на декларирания адрес.

По данни от информационните масиви на НАП доставчикът **[фирма]** е отразил процесните фактури №№: 796/25.10.07г., 797/29.10.07г., 802/26.11.07г., 813/30.11.07г., 819/19.12.07г. и 1160/05.02.08г. в дневника за продажби по ЗДДС с предмет „изработка на детайли”. В счетоводството на жалбоподателя е

налице аналитична информация за последваща реализация към [фирма], като по някои от фактурите реализацията на същите детайли е с по-ранна дата от датата на процесните фактури. Жалбоподателят е осчетоводил приходи от продажбите към [фирма], респ. е начислил ДДС по извършените последващи продажби, което не е коригирано с оспорения РА. Поради непредставяне на касова книга, респ. ПКО или РКО, вещото лице С. не може да излезе с категорична констатация за плащане на данъчната основа „на каса”. Към датата на издаване на фактурите доставчикът [фирма] има назначени трима работника, но няма данни за материална обезпеченост. В хода на ревизията доставчикът [фирма] не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на чл.32 ДОПК. Установява се от ПИНП № 0826/07.12.2009г., че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от [фирма] парични суми, приемо-предавателен протокол от 29.10.2007г. с предмет „съединител чер. N-M 440.02.00.00– 40 броя”, приемо-предавателен протокол от 25.10.2007г. с предмет „ролка чер. N-229.229V.30– 30 броя и ролка чер. № 8.229.228 R – 30 броя”, приемо-предавателен протокол от 26.11.2007г. с предмет „вал ролка чер. N-МС 4762-00-00-45 – 8 броя”, приемо-предавателен протокол от 30.11.2007г. с предмет „ролка чер. N-8.229.229 – 40 броя и ролка чер. № 8.229.228 – 40 броя”, приемо-предавателен протокол от 19.12.2007г. с предмет „ролка чер. N-.229.229 – 10 броя”, приемо-предавателен протокол от 07.01.2008г. с предмет „ролка чер. N-229.229 R – 20 броя”, приемо-предавателен протокол от 05.02.2008г. с предмет „ролка чер. 4720-00-00-45 – 10 броя”.

По отношение на фактура №054/31.03.08г., издадена от доставчика **[фирма]**, в заключението е констатирано, че доставчикът не е предоставил синтетични и хронологични регистри, но има данни за отразяване на фактурата в дневниците по ЗДДС. При жалбоподателя е налице аналитична информация за реализиране на предмета на фактурата „детайл – възстановителни ролки” към [фирма] по фактура, издадена преди датата на процесната фактура №054/31.03.08г. Жалбоподателят е осчетоводил приходи от продажбата към [фирма] и касови плащания, респ. е начислил ДДС по извършените последващи продажби, което не е

коригирано с оспорения РА. Към датата на издаване на фактурите доставчикът [фирма] има назначени петима работника, но няма данни за материална обезпеченост. В хода на ревизията доставчикът не е намерен на декларирания адрес, като съобщения са връчвани по реда на чл.32 ДОПК.

По отношение на фактурите с предмет „изработка на детайли”, издадени от доставчика [фирма], в заключението е констатирано, че доставчикът е отразил фактурите в дневниците по ЗДДС, като по декларация на управителя на дружеството услугите са извършени от подизпълнители. При жалбоподателя е налице аналитична информация за последваща реализация към [фирма], като някои от фактурите са издадени преди датата на процесните фактури. Жалбоподателят е осчетоводил приходи от продажбата към [фирма] и плащания по банков път, респ. е начислил ДДС по извършените последващи продажби, което не е коригирано с оспорения РА. Към датата на издаване на фактурите доставчикът [фирма] има назначени петима (в друг период шестима) работника, но няма данни за материална обезпеченост. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от доставчика парични суми, приемо-предавателен протокол от 02.04.2008г. с предмет „съединител чер.8.229.229 – 2 броя”, приемо-предавателен протокол от 16.05.2008г. с предмет „шлюз питател 36 чер.220 – 36 броя”, приемо-предавателен протокол от 22.05.2008г. с предмет „съединител зъбен 110.1701.08.160 – 20 броя и ролка 8.229.228 – 20 броя”, приемо-предавателен протокол от 23.06.2008г. с предмет „ролка чер.8.229.228 – 22 броя”, приемо-предавателен протокол от 25.06.2008г. с предмет „проби за опън на удар – 30 броя”, приемо-предавателен протокол от 20.06.2008г. с предмет „ролка чер.8.229.229 – 22 броя”, приемо-предавателен протокол от 01.07.2008г. с предмет „проби за опън – 550 броя”, приемо-предавателен протокол от 09.07.2008г. с предмет „ролка комплект чер.8.229.229 – 25 броя”, приемо-предавателен протокол от 11.07.2008г. с предмет „проби за опън – 550 броя”, приемо-предавателен протокол от 25.08.2008г. с предмет „проби за опъни удар АПЦ – 1100 броя”, приемо-предавателен протокол от 08.09.2008г. с предмет „съюз питател по чер. 220/11- 36 броя”, приемо-предавателен протокол от 30.10.2008г. с предмет „възстановяване на ролка – 30 броя”, приемо-предавателен протокол

от 19.12.2008г. с предмет „проби за опън удар АПЦ – 109 броя”. Установява се от ПИНП № 1114/26.11.2009г. на **[фирма]**, че са представени исканите документи, данъкът е начислен по реда на чл.86 ЗДДС, разплащане е извършено в брой. Правото на ДК е отказано поради ненамиране на предходни доставчици, но в новия [ЗДДС](#) (в сила от 01.01.2007г.) няма легална дефиниция за предходна доставка, подобна на тази от [чл. 20, т. 19 от ЗДДС](#) (отм.). Поведението на предходните доставчици също не е предвидено, като основание за отказ на правото. Липсата на данъчно събитие в случая не може да бъде обосновано с недоказания стокос поток от предходните доставчици към прекия доставчик, тъй като доставката е при действието на новия [ЗДДС](#), който не предвижда такова основание за отказ за приспадане на данъчния кредит. Изводът се потвърждава от сравнението между чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС (отм.) и [чл. 70, ал. 4 и ал. 5 от ЗДДС](#). Произходът на стоката сам по себе си не е основание за отказване правото на данъчен кредит, поради което при изпълнение на изискванията по чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 ЗДДС, мотивите на ревизиращите органи за наличие на основание по чл.70, ал.5 ЗДДС да не се признае право на ДК по отношение на фактурите, издадени от **[фирма]** е направен при неправилно приложение на закона. Още повече, че в хода на съдебното производство по отношение на този доставчик се доказва реалното извършване на последващи доставки с процесните стоки.

По отношение на фактурите №№698/08.09.08г. и 700/15.09.08г. с предмет „изработка на детайли – ролки, услуги по възстановяване, аналог шлюзов и др.”, издадени от доставчика **[фирма]**, в заключението е констатирано, че доставчикът е начислил ДДС по реда на чл.86 ЗДДС. При жалбоподателя е налице аналитична информация за последваща реализация към **[фирма]** и **[фирма]**, като някои от фактурите са издадени преди датата на процесните фактури. Жалбоподателят е осчетоводил приходи от продажбата към **[фирма]** и плащания по банков път, респ. е начислил ДДС по извършените последващи продажби, което не е коригирано с оспорения РА. Към датата на издаване на фактурите доставчикът няма осигурени лица. Видно от ПИНП № 0825/17.12.2009г. доставчикът **[фирма]** е включил процесните фактури в дневника за продажби и СД за съответния данъчен период. В хода на насрещната проверка съобщения са връчени по реда на чл.32 ДОПК и не са представени исканите от приходните органи доказателства. С допълнителна молба от 16.02.2012г. жалбоподателят е представил

доказателства за заплащане на сумите по процесните фактури - фискални бонове и приходни касови ордери за получени от доставчика парични суми, приемо-предавателен протокол от 15.09.2008г. с предмет „ролка чер.8.229.228 V – 10 броя”,

Съдът кредитира заключението на вещото лице Т. З. С. като компетентно изготвено и неоспорено от страните. Въз основа на констатациите на вещото лице С. съдът приема, че 1. жалбоподателят е отразил счетоводно (при наличие на аналитично счетоводно отразяване) извършени от него последващи доставки към клиенти (основно [фирма]) във връзка с постъпили при него заявки за изпълнение (без доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма]), както че са 2. налице данни за плащане на данъка по „ДДС – сметка”, като по отношение на главницата (данъчната основа) са взети само счетоводни операции без представяне на хронология по сметка 501 „Каса”, на касова книга и РКО. Т.е. налице са косвени доказателства за реално прехвърляне на право на собственост върху стоки, доколкото със същите е извършена последваща реализация и изпълнение на изискването по чл.64, ал.2 и чл.65, ал.8 ЗДДС (отм.).

Съдът приема въз основа на съвкупната преценка на писмените доказателства по делото и заключенията на единична и тройна съдебно-счетоводни експертизи, че *са изпълнени предпоставките по чл.6 ЗДДС (отм.) относно наличие на реални доставки* по отношение на следните доставчици: [фирма], [фирма], [фирма], „И. ТМ 2003” ЕООД и [фирма]. По идентични съображения съдът приема, че са налице реални доставки по смисъла на чл.6 ЗДДС (в сила то 01.01.2007г.) по процесните фактури, издадени от [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма].

Легалното определение на понятието за доставка по смисъла на чл.6 ЗДДС (отм.) включва следните елементи от фактическия състав: 1. прехвърляне на собственост върху стока или други вещни права върху стока срещу 2. насрещна престация и 3. на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Съгласно чл.6, ал.1 ЗДДС в сила от 01.01.2007г. доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно чл.12, ал.1 ЗДДС облагаема доставка е всяка 1. доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е 2. извършена от данъчно задължено лице по този закон и е 3. с място на изпълнение на територията на страната. Съгласно чл.68,

ал.1, т.1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Т.е. самото понятие за данъчен кредит по чл.68, ал.1,т.1 ЗДДС предполага извършване на *облагаема доставка*. Както при действието на отменения ЗДДС, така и при действащия ЗДДС защо наличието на реално осъществена облагаема доставка по смисъла на чл. 9, ал.1 и чл.12, ал.1 ЗДДС е предвидено като изискване за възникване право на данъчен кредит в разпоредбите на чл.64, ал.1 ЗДДС (отм.) и чл. 68, ал.1, т.1 ЗДДС (действащ).

Във връзка с изводите на вещото лице С. съдът приема, че единствено поради издаването на някои от процесните фактури с дата, последваща датата на възлагане от клиенти на жалбоподателя, не следва да се отрече реалната последваща реализация на стоките. Вещото лице С. посочва на стр.21 от основното си заключение, че принципът на работа на жалбоподателя е да получава заявки от клиенти, част от тях да изработва сам, а друга част да възлага на подизпълнители. Тази специфика в работата на жалбоподателя, обсъдена съвкупно с наличието на категорични данни в счетоводството на жалбоподателя за последващи доставки, за които жалбоподателят има хронологично и синтетично отчитане Дт 411/703, 4532, както отчитане на приходи от продажбите си към клиенти и наличие на плащания от тяхна страна (от [фирма] по банков път) навежда съда на извод за изпълнение на предпоставките по чл.6 ЗДДС (отменен и действащ) - реално прехвърляне на собственост върху стока срещу насрещна престация въз основа на реални договорни правоотношения. Действително последващата реализация на стоките от получателя може да бъде само косвено доказателство в тази насока, но в конкретния случай наличието на реални доставки се потвърждава от представените от жалбоподателя в хода на съдебното производство писмени доказателства.

По делото в съдебно заседание на 09.09.2011г. са приети оригинали на спорните фактури, към всяка от които е прикрепен касов бон за извършено плащане в брой, като датите на издадените касови бонове съвпадат с датите на издаване на фактурите (стр.16 от допълнителното заключение на ССЕ от 01.11.2011г. на вещото лице С.). Жалбоподателят е осчетоводил извършено плащане на данъчните основи по спорните фактури, което се установява от заключението на тройната ССЧЕ. Т.е. спорът по

делото е, може ли при липса на проверка в счетоводствата на доставчиците, при което не може да се установи по категоричен начин, кога и от кого е закупена процесната стока, заведена ли е в счетоводните им сметки относно материалните запаси, изписана ли е и към кой момент и разполагали ли са доставчиците с посоченото количество стоки към момента на доставката, къде са съхранявани, как и извършен превоза, да се направи извод за наличие на реална доставка.

По делото не е спорно, че доставчиците на жалбоподателя не са намерени на декларираните от тях адреси, не е извършена проверка в техните счетоводства. По делото не са представени синтетични и хронологични регистри или аналитични отчети от доставчиците на жалбоподателя.

Съдът не кредитира изводите на вещото лице С., че при жалбоподателя няма аналитична информация за това, че стоките са **заприходени** в счетоводството му по счетоводни сметки, свързани с материални запаси, а има единствено аналитична отчетност за последващи доставки. В съдебно заседание на 17.11.2011г. вещото лице С. пояснява, че при жалбоподателя неправилно се е работило със сметки от 6-та група – авансова сметка, макар, че става въпрос за детайли, които влизат в групата на стоките. В счетоводството на жалбоподателя се е работило с авансови плащания, които са начислявани като разход. Жалбоподателят от своя страна не оспорва, че не заприходява елементите като материален запас в група 30 – краткотрайни активи, а като разход в сметка 602 – детайл, по отношение на който е изпълнена услуга (тъй като извършва услуги по преработка на детайли по поръчка на [фирма]). В съдебно заседание на 17.11.2011г. вещото лице С. посочва, че е възможен вариант да се работи със сметки от 6-та група (разходи за труд), но този вариант не позволява всеки детайл да се води поотделно, поради което не може да се проследи аналитично заприходяване на стоките.

Съдът не кредитира изводите на вещото лице С. от допълнителната експертиза от 01.11.2011г., че *стоките не са заприходени в счетоводството на жалбоподателя по счетоводни сметки, свързани с материални запаси, поради което не може да се проследи движението им по количество и цена*. Тези констатации вещото лице С. е потвърдило в съдебно заседание на 17.11.2011г. - при жалбоподателя е работено само със сметки от група „60” – разходи, което не позволява да се проследи *заприходяването* на

детайлите, движението им по аналитични сметки, отделно от това осчетоводяването на труд. Тези изводи противоречат на приетата по делото и неоспорена от страните тройна съдебно счетоводна експертиза от 03.10.2012г., изготвена от вещите лица Ю. Г. Д., М. Р. Н.-Г. и В. Г. Т.. Вещите лица от тройната съдебно счетоводна експертиза установяват, че счетоводното отчитане и счетоводната политика на жалбоподателя са съобразени с Националните счетоводни стандарти, а отчитането на материалните запаси е организирано в съответствие със СС №2 - Отчитане на стоково материални запаси. При анализ на първичните и вторични счетоводни документи на жалбоподателя вещите лица са намерили, че същите са изготвени съобразно изискванията на ЗСч., осчетоводяване е извършено по аналитични и синтетични счетоводни записвания, като записванията в хронологичните регистри кореспондират с тези от аналитичните и синтетични счетоводни записвания.

Съдът кредитира заключението на тройната съдебно счетоводна експертиза, като изготвено при правилно приложение на Счетоводен стандарт № 2. Съгласно т.3 от СС №2 Стоково-материалните запаси се оценяват по по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността. Съгласно т.4 СС № 2 доставната стойност представлява сумата от всички 1.разходи по закупуването и преработката, както и от 2.други разходи, направени във връзка с доставянето на стоково-материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние (материали, продукция, стоки, незавършено производство и др.). Разходите по закупуване включват покупната цена, вносните мита и такси, невъзстановимите данъци и акцизи, разходите по доставката и други разходи, които допринасят за привеждане на материалите и стоките в готов за тяхното използване вид (т.5.1 от стандарта). Придобиване на стоково материални ценности (СМЦ) чрез покупка предполага използването на сметки: 300 «Доставки» – с доставната стойност или 301 «Материали» – с доставната стойност, за да се отрази преминаването на собствеността върху материалите у купувача. И при стоките, както и при материалите е възможно доставната стойност да се формира по сметка 300 «Доставки», а след това салдото да се прехвърли по сметка 303 Стоки. Отделно за отразяване на погасяване на задължението (заплащането на доставката) се взема Д-т с/ка от гр. 40 Доставчици и свързани с тях сметки и кредит по с/ка от гр. 50 Парични средства – с размерът на задължението или погасената

част от него.

Т.е. счетоводното отразяване на придобиването чрез покупка изисква 1. Отразяване на преминаването на собствеността върху материалите у купувача (с издаването на фактура) чрез дебитирането на сметки 300 или 301 и кредитирането на с/ка от група 40 «Доставчици и свързани с тях сметки» и 2. За погасяване на задължението (заплащането на доставката) Д-т с/ка от гр. 40 «Доставчици и свързани с тях сметки» и К-т с/ка от група 50 «Парични средства» – с размерът на задължението или погасената част от него.

Съгласно т.6.1. от СС № 2 разходите за *преработка* включват:

а) разходите, пряко свързани с произвежданите продукти, и

б) систематично начисляваните постоянни и променливи общопроизводствени разходи, които се правят в процеса на производството. При производство на продукция счетоводният модел за отчитане на производството на продукция (съгласно [СС 2, § 6.1.](#)) включва част от разходите да бъдат отчетени по сметките от *гр. 60* като разход за производство на продукция (включва преки разходи по т.6.1., б. «а» и постоянни и променливи общопроизводствени разходи по т.6.1., б. «б» от стандарта) и част да останат текущи за периода, т.е. да бъдат приключени със с-ките от гр.70. Тази възможност за счетоводно отразяване съответства на възприетия от жалбоподателя начин на работа - първо получава поръчка от клиенти, вкл. авансово плащане (поради което част от процесните фактури са с последваща дата от издадените към [фирма]), след което се извършва преработка на детайлите, а извършената преработка се отчита съгласно т.6.1. от СС № 2 като разход в сметка 602 – детайл, по отношение на който е изпълнена услуга (тъй като извършва услуги по преработка на детайли по поръчка на [фирма]).

В този смисъл изводите на единичната ССЕ относно това, че жалбоподателят не е използвал сметки от група «30», се потвърждават от тройната ССЕ. Същевременно съдът приема, че СС № 2 дава възможност придобиването на стоково-материални ценности за влагане в продукция да се отчита чрез сметки от група 60. В този смисъл съдът не кредитира изводите на вещото лице С., че при жалбоподателя се не води аналитична счетоводна отчетност за заприходяване на СМЦ.

Видно от правилника за документооборота на жалбоподателя (стр.675 и сл. от делото) за закупените материали и услуги се вземат

следните счетоводни операции: Дт група 30 (по вид и количество на материали) или Дт група 60 (по статии на калкулации), като осчетоводяването по група 30 или група 60 е в зависимост от това, дали разходът е пряк или не. Успоредно с това се взема счетоводна операция за вложените в производството материали или услуги при пряк разход, както следва: Дт група 61 (по поръчка или вид изделие и по статии на калкулации) и Кт група 60 (по статии на калкулация).

Видно от заключението на тройната ССЕ за отразяване на закупените по спорните фактури стоки жалбоподателят е извършвал осчетоводяване по дебита на счетоводна сметка 501 «Каса» и по кредита на счетоводна сметка 401 «Доставчици». Съдът кредитира изводите на тройната ССЕ, че счетоводното отчитане на придобитите материални запаси при жалбоподателя е организирано съобразно СС№2, тъй като за преминаването на собствеността е кредитирана сметка от група 40 – 401 «Доставчици», а за погасяване на паричните задължения е дебитирана сметка от група 50 «Парични средства». Съгласно правилника за документооборота на жалбоподателя раздел I, т.1 «Първични счетоводни документи» дневникът на сметка 501 замества касовата книга. Ето защо съдът не кредитира изводите на единичната съдебно-счетоводна експертиза за липса на категорични доказателства за плащане поради непредставяне на касова книга. Заключение на тройната съдебно-счетоводна експертиза се подкрепя от приетите по делото писмени доказателства. Част от фактурите, издадени от жалбоподателя към [фирма] (доказателствата към молба от 31.05.2011г.) са с предмет «аванс по поръчка за доставка», което пояснява издаването им с дата преди датата на процесните фактури. Писмените доказателства съответстват по номер и дата на издаване на поръчката, предмет и цена. По делото са представени изготвени от [фирма] кантарни бележки за доставяне на материал, складови разписки, разписки за доставка на стоки, поръчки за доставки, вносни бележки за задължително мерене на входящи товари към всяка една от издадените от жалбоподателя към [фирма] фактури (надлежно описани в молба на [фирма] от 31.05.2011г.). Голяма част от издадените от жалбоподателя към [фирма] фактури освен подписите на двете страни по доставката, съдържат допълнителни три подписа на «доставки», «счетоводство» и «утвърдил» на служители при [фирма], което е допълнително указание за реалност на доставките. Доказа се по безспорен

начин изпълнено от [фирма] реално плащане на доставките, което потвърждава извода, че се касае за реално прехвърляне на правото на собственост върху стоки и услуги срещу реална насрещна престация.

Съдът кредитира заключението на тройната съдебно счетоводна експертиза, доколкото същото е изготвено въз основа на новопредставени (след изготвянето на единичните експертизи по делото) писмени доказателства в съдебно заседание на 16.02.2012г. Установява се от обяснителна записка на Е. И. като управител на „Счетоводна кантора И.” [населено място], че на вещото лице С. са предоставени отделни таблици и справки на магнитен носител. Съгласно същото обяснение, жалбоподателят е фирма – производител, а не търговец на едро или дребно, поради което не закупува стоки за препродажба, а основни и спомагателни материали, от които произвежда части за машини, ползвани в металургичната и обработваща промишленост. Изработваните изделия не са серийна продукция, а нестандартно оборудване и се произвеждат само по поръчка на клиент. Извършените услуги се отразяват счетоводно като разход по поръчката на произвежданото изделие. Така осчетоводените разходи за обработка на детайлите, дадени в други фирма, заедно с направените разходи за окончателното завършване на изделието се калкулират в сметоводна сметка „Разходи за производство”. Себестойността на произвежданото изделие се формира от материалните разходи, разходите за услуги, изплатена работна заплата, начисления за социални осигуровки и други разходи. Преките и непреки производствени разходи се отразяват в сметка „Разходи за производство по поръчки”.

Въз основа на тройната съдебно счетоводна експертиза по делото съдът приема, че счетоводството на жалбоподателя е водено съобразно изискванията на Закона за счетоводството и СС №2, като същото дава възможност да се проследи движението на стоките, закупени от жалбоподателя и последващата им реализация. Наличието на последваща реализация на тези стоки е категорично доказателство за съществуването им като реален обект на търговия и преработка. Същевременно не може да се поддържа, че тези стоки са придобити от жалбоподателя от други доставчици, тъй като в тройната СсчЕ детайлно е описано, с които фактури същите стоки са отчуждени от жалбоподателя. Т.е. може да се проследи движението на стоките от

получаването им от жалбоподателя до отчуждаването им. Допълнителен аргумент в подкрепа на извода за наличие на реални доставки е посочването във всяка от спорните данъчни фактури на коректен предмет (вид, количество и единична цена, чертеж, по който е изработена, както и, че още при извършване на ревизията след съответни проверки в информационните масиви на НАП е установено, че доставките са отразени от доставчиците в дневниците за продажби по ЗДДС.

По изложените съображения и при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът приема за доказано по безспорен начин изпълнението на предпоставките по **чл.6 ЗДДС (отм. и действащ) относно наличие на реални доставки** по отношение на следните доставчици: **[фирма], [фирма], [фирма], „И. ТМ 2003“ ЕООД, [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма].**

По отношение на доставчиците **[фирма], [фирма] и [фирма]** вещото лице С. не е открило доказателства за извършени последващи доставки от жалбоподателя към негови клиенти. Тези изводи се потвърждават от тройната ССЧЕ по отношение на доставчика **„М. 2004“**. Тройната ССЧЕ не е изследвала и коментирала доставчиците **[фирма] и [фирма]**. Ето защо по отношение на тези трима доставчици не са изпълнени предпоставките по **чл.6 ЗДДС (отм. и действащ) относно наличие на реални доставки**, респ. в полза на жалбоподателя не следва да се признае право на данъчен кредит.

В частта за разносните ответникът е направил възражение за неприсъждане на разноски на основание чл.161, ал.3 ДОПК, което съдът намира за неоснователно. Видно от констативната част на РД и оспорения РА ревизиращият екеп е бил уведомен, че исканите в хода на ревизията документи ще бъдат предоставени в офиса на **[фирма]**. В хода на съдебното производство новопредставените писмени доказателства касаят основно документи, представени от **[фирма]**, т.е. които са могли да бъдат обект на проверка в хода на ревизията. Налице са и представени от трето лице писмени доказателства, а именно от **[фирма]**, но фактурите за последваща реализация към **[фирма]** са издадени от жалбоподателя, т.е. съхраняват се от **[фирма]** и ако бяха изпълнили задълженията си по чл.3 и чл.5 ДОПК за добросъвестно служебно събиране на доказателства, ревизиращите органи биха извършили насрещна проверка на клиента **[фирма]**.

Вместо това ревизиращите органи са се ограничили с констатациите, че доставчиците не са намерени на декларираните адреси, което само по себе си не е достатъчно основание да се откаже право на ДК.

Видно от потвърдителното решение на директора на ДОУИ-С. №863/15.06.2010г. общият размер на отказаното право на ДК (само главница) е 359 869.74 лв. От този размер следва да се извадят сумите по доставки на [фирма] от 5834.00 лв., на [фирма] в размер на 10120.00 лв. и [фирма] в размер на 4000 лв. Така на жалбоподателя се дължат разноси съобразно уважаната част от претенциите му в размер на 339915.74 лв., а на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от претенциите за ДК общо в размер на 19963. Жалбоподателят е направил разноси за: 50 лв. държавна такса, 14 918.90 лв. адвокатско възнаграждение, 1700 лв. депозит на основна и единична ССЕ и 2100 лв. за тройна ССЕ, или общо сума в размер на 18 768.90 лв. На основание чл.161, ал.1 ДОПК съобразно уважената част от претенциите се дължат разноси в размер на 17728 лв. На основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника съобразно отхвърлената част от претенцията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 850 лв. лв. съобразно чл.8 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. След извършено прехващане между двете сума на жалбоподателя следва да се присъдят разноси в размер на 16 878 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] **РЕВИЗИОНЕН АКТ №[ЕИК] от 08.03.2010г.**, издаден от Д. Д. Т. на длъжност “главен инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], офис П. в частта, потвърдена с решение № 863/15.06.2010г. и решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 1216/17.08.2010г., двете на директора на ДОУИ [населено място] **относно отказано право на данъчен кредит** по доставките на [фирма], [фирма], [фирма], „И. ТМ 2003” ЕООД, [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу **РЕВИЗИОНЕН АКТ №[ЕИК] от 08.03.2010г.**, издаден от Д. Д. Т. на длъжност “главен инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], офис П. в частта, потвърдена с решение № 863/15.06.2010г. и решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 1216/17.08.2010г., двете на директора на ДОУИ [населено място] **относно отказано право на данъчен кредит по доставките на [фирма], [фирма] и [фирма].**

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** **разноски** в размер на 16 878 (шестнадесет хиляди осемстотин седемдесет и осем) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: